

به نام خدا

آزمایشگاه طراحی سیستم‌های دیجیتال

استاد

دکتر انصاری

گزارش

آزمایش شماره ۱۰:

طراحی یک پردازنده ساده

اعضای گروه:

امیرحسین علمدار 400105144

پیام تائبی 400104867

علیرضا سلیمیان 400105036

شرح آزمایش

در این آزمایش می خواهیم یک پردازنده ساده با معماری پشته ای طراحی کنیم. طبق فرضیاتی که در دستور کار مطرح شده، این پردازنده یک پشته با 8 ثبات 8 بیتی و حافظه های با ظرفیت 256 خان هی 8 بیتی دارد که 8 خانه ی آخر آن برای ورودی خروجی به صورت Memory Mapped I/O مورد استفاده قرار می گیرند. این پردازنده 8 دستور دارد که به شرح زیرند:

PUSHC	0000 C	مقدار ۸ بیتی ثابت C را در پشته PUSH می کند.
PUSH	0001 M	مقدار خانه حافظه یا درگاه که آدرس M دارد را در پشته PUSH می کند.
POP	0010 M	از پشته POP کرده و مقدار را در آدرس یا درگاه M قرار می دهد.
JUMP	0011	از پشته POP کرده و مقدار را در PC قرار می دهد.
JZ	0100	اگر پرچم Z ۱ باشد، از پشته POP کرده و مقدار را در PC قرار می دهد.
JS	0101	اگر پرچم S ۱ باشد، از پشته POP کرده و مقدار را در PC قرار می دهد.
ADD	0110	دو مقدار بالای پشته را POP کرده، آنها را جمع می کند و حاصل را در پشته PUSH می کند.
SUB	0111	دو مقدار بالای پشته را POP کرده، آنها را تفریق می کند و حاصل را در پشته PUSH می کند.

طبق دستورات فوق مشخص است که دو پرچم S (نشان دهنده ی منفی بودن حاصل آخرین جمع یا تفریق) و Z (نشان دهنده صفر بودن حاصل آخرین جمع یا تفریق) داریم که تنها با دستورات ADD و SUB می توان مقادیرشان را تغییر داد. ضمناً تمامی محاسبات علامت دار و با مکمل ۲ انجام می شوند.

در نهایت می خواهیم مقدار X را از ورودی بگیریم و حاصل زیر را توسط پردازنده برگردانیم:

$$Y=((X+23)*2)-12$$

Stack_machine.v

ورودی ها

- Clk
- rstN
- in: مقدار ورودی ۸ بیتی

خروجی:

- Out: مقدار خروجی ۸ بیتی

ابتدا به مقداردهی های ابتدایی مدار می پردازیم.

برای نمایش حافظه از یک آرایه 256 تایی که هر خانه ی آن 8 بیت است استفاده می کنیم. برای نمایش حافظه ی دستورات از یک آرایه 32 تایی که هر خانه ی آن 12 بیت است استفاده می کنیم و برای نمایش پشته از یک آرایه 8 تایی که هر خانه آن 8 بیت است استفاده می کنیم. با توجه به اینکه حافظه دستورات، 32 خانه دارد، از pc که یک رجیستر 5 بیتی است برای مشخص کردن دستوری که در آن قرار داریم، استفاده می کنیم. برای مشخص کردن سر پشته، از رجیستر 3 بیتی sp استفاده می کنیم.

مقادیر مفروض برای opcode هر دستور را توسط parameter مشخص می کنیم.

برای هر ورودی و خروجی in ، out ، خانه ای از حافظه را اختصاص می دهیم. با این کار در واقع I/O ها به خانه هایی

از حافظه map می شوند که همان طراحی I/O mapped memory می باشد.

بیت های اول تا چهارم دستوری که در آن قرار داریم، به عنوان opcode آن دستور مشخص می شوند.

بیت های پنجم تا دوازدهم هر دستور در inst_value قرار میگیرد که مهم بودن یا نبودن این مقدار بستگی به دستور

دارد.

مقدار موجود در خانه ی out_addr از حافظه در خروجی قرار می گیرد.

حاصل جمع و تفریق دو خانه ی آخر پشته، محاسبه شده و در `add_result` و `sub_result` قرار می گیرند و در دستور مناسب، `push` خواهند شد. کد وریلاگ این بخش از آزمایش به شرح زیر است:

```
module stack_machine (
    input          clk,
    input          rstN,
    input  [7:0]    in,
    output [7:0]    out
);

reg  [7:0]  data_mem  [255:0];
reg  [7:0]  stack    [7:0];
reg  [1:12] inst_mem  [31:0];

reg  [4:0]  pc;
reg  [2:0]  sp;

reg          s_flag = 0, z_flag = 0;
wire [3:0]   inst_op;
wire [7:0]   inst_value;
wire [7:0]   add_result, sub_result;

parameter op_pushc      = 0;
parameter op_pushmem    = 1;
parameter op_pop        = 2;
parameter op_j          = 3;
parameter op_jz         = 4;
parameter op_js         = 5;
parameter op_add        = 6;
parameter op_sub        = 7;

parameter in_addr       = 254;
parameter out_addr      = 255;

assign inst_op           = inst_mem[pc][1:4];
assign inst_value        = inst_mem[pc][5:12];
assign out               = data_mem[out_addr];
assign add_result        = stack[sp - 2] + stack[sp - 1];
assign sub_result        = stack[sp - 2] - stack[sp - 1];
```

حال به پیاده سازی بخش ترتیبی مدار می پردازیم. از یک `block always` استفاده می کنیم که به لبه ی بالارونده کلاک و لبه ی پایین رونده ریست حساس است. در صورت 0 شدن `rstN`، مقادیر `pc`، `sp`، `s_flag` و `z_flag` تمام خانه های پشته برابر با صفر می شوند. در غیر این صورت و با بالا رفتن لبه ی کلاک، مقدار ورودی در خانه ی `in_addr` از حافظه قرار می گیرد. سپس با توجه به مقدار `inst_op` عملیاتی انجام می شود:

- `pushc - 0`: مقدار `inst_value` در بالاترین خانه ی پشته `push` شده و اشاره گر به بالای پشته یکی افزایش می یابد.
- `pushmem - 1`: مقدار موجود در خانه ی `inst_value` از حافظه در بالاترین خانه ی پشته `push` شده و اشاره گر به بالای پشته یکی افزایش می یابد.
- `pop - 2`: مقدار موجود در بالاترین خانه ی پشته در خانه ی `inst_value` از حافظه قرار گرفته و اشاره گر به بالای پشته یکی کاهش می یابد.
- `j - 3`: مقدار آخرین خانه ی پشته در `pc` قرار گرفته و اشاره گر به بالای پشته یکی کاهش می یابد.
- `jz - 4`: در صورت یک بودن مقدار `z_flag`، مقدار آخرین خانه ی پشته در `pc` قرار گرفته و اشاره گر به بالای پشته یکی کاهش می یابد.

- 5- js: در صورت یک بودن مقدار s_flag، مقدار آخرین خانه ی پشته در pc قرار گرفته و اشاره گر به بالای پشته یکی کاهش می یابد.
- 6- add: مقدار جمع دو خانه ی آخر پشته در بالاترین خانه ی پشته قرار گرفته و اشاره گر به بالای پشته یکی کاهش می یابد. مقدار z_flag برابر با NOR بیت های حاصل جمع می شود و اگر این حاصل صفر باشد، z_flag برابر با 1 و در غیر این صورت برابر با صفر میشود. مقدار s_flag در صورت منفی بودن مقدار حاصل جمع برابر با 1 و در غیر این صورت 0 می شود.
- 7- sub: مقدار تفریق دو خانه ی آخر پشته در بالاترین خانه ی پشته قرار گرفته و اشاره گر به بالای پشته یکی کاهش می یابد. مقدار z_flag برابر با NOR بیت های حاصل تفریق می شود و اگر این حاصل صفر باشد، z_flag برابر با 1 و در غیر این صورت برابر با صفر میشود. مقدار s_flag در صورت منفی بودن مقدار حاصل تفریق برابر با 1 و در غیر این صورت 0 میشود.

کد وریلاگ این بخش از مدار به شرح زیر است:

```
integer i;
always @(posedge clk or negedge rstN) begin
    if (~rstN) begin
        pc                <= 0;
        sp                <= 0;
        s_flag            <= 0;
        z_flag            <= 0;
        for (i = 0; i < 8; i = i + 1)
            stack[i]      <= 0;
    end
    else begin
        data_mem[in_addr] <= in;

        pc                <= pc + 1;
        case (inst_op)
            /* PUSH CONSTANT */
            op_pushc: begin
                stack[sp]  <= inst_value;
                sp          <= sp + 1;
            end

            /* PUSH MEMORY */
            op_pushmem: begin
                stack[sp]  <= data_mem[inst_value];
                sp          <= sp + 1;
            end

            /* POP */
            op_pop: begin
                data_mem[inst_value] <= stack[sp - 1];
                sp                  <= sp - 1;
            end

            /* JUMP */
            op_j: begin
                pc                <= stack[sp - 1];
                sp                  <= sp - 1;
            end
        endcase
    end
end
```

```

/* JUMP Z */
op_jz: if (z_flag) begin
    pc      <= stack[sp - 1];
    sp      <= sp - 1;
end

/* JUMP S */
op_js: if (s_flag) begin
    pc      <= stack[sp - 1];
    sp      <= sp - 1;
end

/* ADD */
op_add: begin
    stack[sp - 2] <= add_result;
    stack[sp - 1] <= 0;
    sp           <= sp - 1;
    z_flag       <= ~(add_result);
    s_flag       <= $signed(add_result) < 0;
end

/* SUB */
op_sub: begin
    stack[sp - 2] <= sub_result;
    stack[sp - 1] <= 0;
    sp           <= sp - 1;
    z_flag       <= ~(sub_result);
    s_flag       <= $signed(sub_result) < 0;
end
endcase
end
end
endmodule

```

Formula.v

در این ماژول به محاسبه مقدار خواسته شده در دستور کار می پردازیم.

برای مشخص کردن دستورات، برای سهولت کار از یک ماکرو کمک گرفتیم که مقادیر addr و opcode و value را به عنوان ورودی گرفته، مقدار opcode را 8 بیت به چپ شیفت می دهد و آن را با value اور می کند. با این کار دستور مورد نظر ساخته میشود و فقط کافیست در خانه ی addr از حافظه ی دستورات قرار گیرد. ابتدا از ماژول stack_machine یک شیء با ورودی ها و خروجی مورد نظر می سازیم. مقدار error در صورت وجود خطا 1 می شود. در صورت بیشتر بودن خروجی out از 127، چون طبق دستورکار از حوزه قابل نمایش خارج است و یا در صورت منفی بودن ورودی خطا رخ می دهد.

در این bench test، یک loop داریم که 3 بار تکرار می شود. در هر بار یک ورودی می گیرد و مقدار y را برای آن محاسبه می کند و خروجی می دهد. در صورت اتمام این loop، از آن خارج شده و برنامه به اتمام می رسد. آدرس 0 از حافظه را به tmp اختصاص می دهیم که متغیر کمکی برای انجام محاسبات است. آدرس 7 از حافظه را به counter اختصاص می دهیم که تعداد دفعاتی ست که میخواهیم ورودی بگیریم. برای پایان کد از سطر 25 دستورات که عملاً خالیست استفاده می شود. در یک block initial لازم برای 3 بار گرفتن ورودی و انجام محاسبات لازم برای هر یک از ورودی ها وارد می شود. سپس با 3 ورودی، کارایی ماژول را بررسی کرده و آنها را مانیتور می کنیم. کد این بخش از آزمایش به شرح زیر است:

```

define inst(ADDR, OP, VAL=0)    cpu.inst_mem[ADDR] = (OP << 8) | VAL

module formula;

reg          clk = 1, rstN = 0;
reg [7:0]    in;
wire [7:0]   out;

stack_machine cpu(clk, rstN, in, out);

assign error = (out > 127) || (in[7] == 1);
always #10 clk = ~clk;

/* Pointers to important memories */
localparam counter_p = 7;
localparam tmp_p     = 0;

/* Address of exit program */
localparam exit      = 25;

initial begin
    /* THE CODE */

    /* counter = 3 */
    `inst(0,    cpu.op_pushc,    3);          // s_head = 3
    `inst(1,    cpu.op_pop,      counter_p);  // counter = 3

    /* LOOP CONDITION */

    /* counter = counter - 1 */
    `inst(2,    cpu.op_pushmem, counter_p);    // s_head = counter
    `inst(3,    cpu.op_pushc,    1);          // s_head = 1
    `inst(4,    cpu.op_sub);              // s_head = counter - 1
    `inst(5,    cpu.op_pop,      counter_p);  // counter = counter - 1

    /* if (counter < 0): goto exit */
    `inst(6,    cpu.op_pushc,    exit);       // s_head = exit
    `inst(7,    cpu.op_js);              // if (counter == 0): goto exit
    `inst(8,    cpu.op_pop,      tmp_p);      // else: sp = sp - 1

    /* LOOP BODY */
    `inst(9,    cpu.op_pushmem, cpu.in_addr); // s_head = x
    `inst(10,   cpu.op_pushc,    23);         // s_head = 23
    `inst(11,   cpu.op_add);              // s_head = x + 23
    `inst(12,   cpu.op_pop,      tmp_p);      // tmp = x + 23
    `inst(13,   cpu.op_pushmem, tmp_p);      // s_head = x + 23
    `inst(14,   cpu.op_pushmem, tmp_p);      // s_head = x + 23
    `inst(15,   cpu.op_add);              // s_head = (x + 23) * 2
    `inst(16,   cpu.op_pushc,    12);        // s_head = 12
    `inst(17,   cpu.op_sub);              // s_head = ((x + 23) * 2) - 12
    `inst(18,   cpu.op_pop,      cpu.out_addr); // y = ((x + 23) * 2) - 12

    /* jump to start of loop */
    `inst(19,   cpu.op_pushc,    2);          // s_head = 2
    `inst(20,   cpu.op_j);                // goto 2
end

initial begin

    #10 rstN = 1;
    wait(cpu.pc == 7);
    in = 13;
    wait(cpu.pc == 19);
    $display("((%d + 23) * 2) - 12 = %d, error = %b", $signed(in), $signed(out), error);

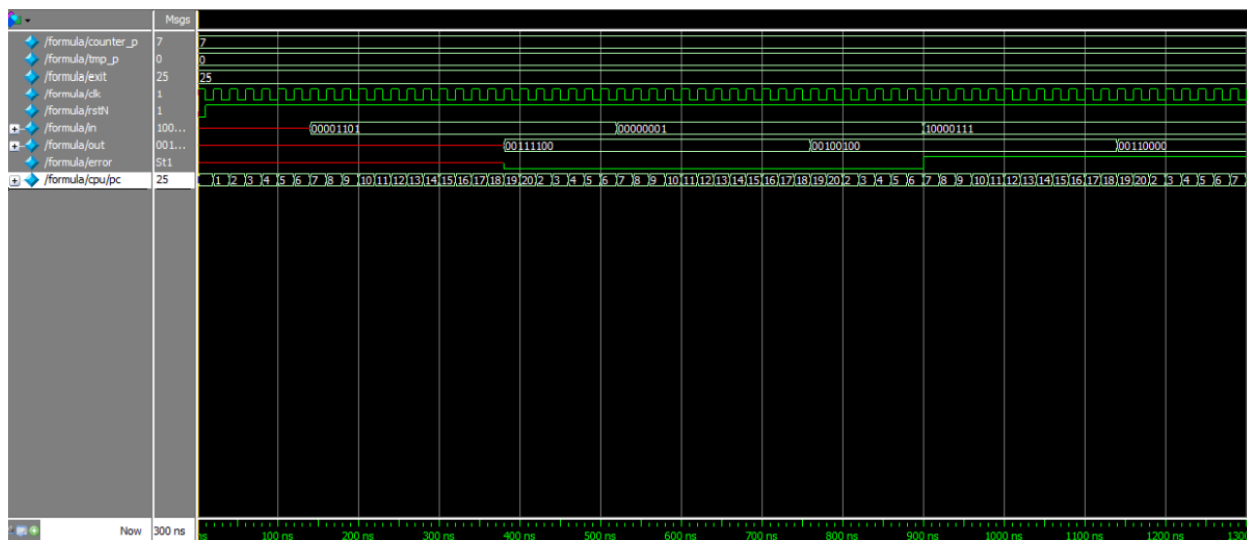
    wait(cpu.pc == 7);
    in = 1;
    wait(cpu.pc == 19);
    $display("((%d + 23) * 2) - 12 = %d, error = %b", $signed(in), $signed(out), error);

    wait(cpu.pc == 7);
    in = -121;
    wait(cpu.pc == 19);
    $display("((%d + 23) * 2) - 12 = %d, error = %b", $signed(in), $signed(out), error);

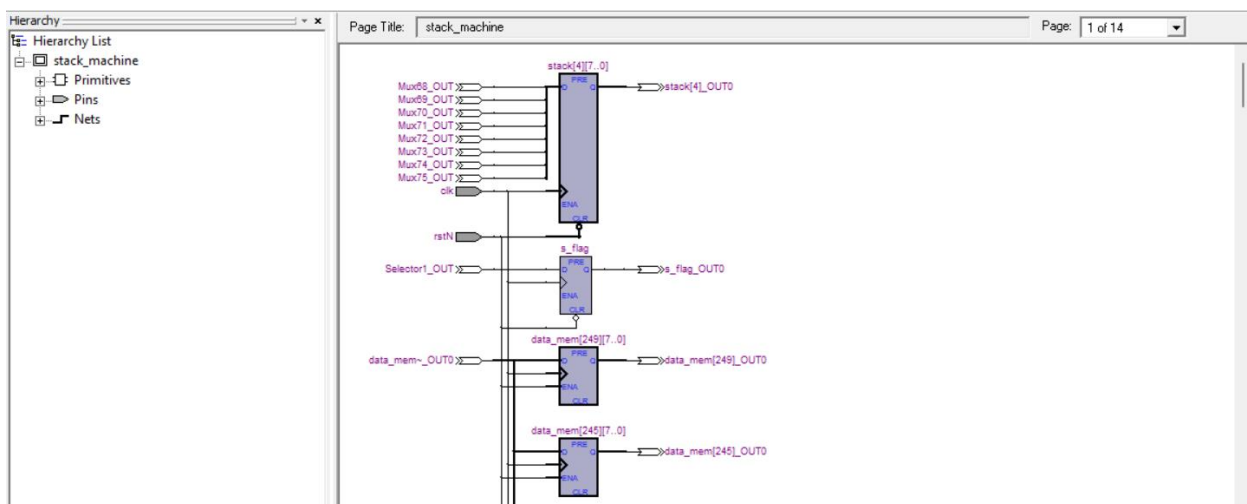
    wait(cpu.pc == exit);
    $stop;
end
endmodule

```

با شبیه سازی این ماژول توسط modelsim می توان نتایج زیر را مشاهده کرد:

همچنین با استفاده از ابزار سنتر کوارتوس می‌توانیم Rtl View این پردازنده ساده را هم ببینیم:

تصویر کامل آن بزرگ است در صفحه زیر و همچنین در فایل کنار این گزارش می‌توانید آن را ببینید.

